

ΧΟΡΟΧΡΩΜΑ: Η τέχνη ως εργαλείο διδασκαλίας

Το ΧΟΡΟΧΡΩΜΑ γεννήθηκε από τη συνάντηση δύο διαφορετικών μορφών τέχνης και δύο διαφορετικών καλλιτεχνικών διαδρομών: του χορού και των εικαστικών τεχνών.

Η αρχική του δημιουργία προέκυψε από τη συνεργασία της Μαρίας Καραπαναγιώτη, χορογράφου και εκπαιδευτικού, και του Γιάννη Τρούκη, ζωγράφου και γλύπτη. Η συνάντηση αυτή δημιούργησε την ανάγκη να αναζητηθεί ένας διαφορετικός τρόπος διδασκαλίας, όπου η τέχνη δεν θα αποτελούσε απλώς αντικείμενο εκμάθησης, αλλά μέσο για την ίδια τη διαδικασία της μάθησης.

Έτσι άρχισε να διαμορφώνεται το ΧΟΡΟΧΡΩΜΑ.

Η κίνηση, ο ρυθμός, το χρώμα, η μουσική, ο λόγος, η εικόνα, το σώμα και η δημιουργική έκφραση άρχισαν να λειτουργούν όχι απομονωμένα, αλλά σε σχέση μεταξύ τους.

Η προσέγγιση εφαρμόστηκε αρχικά στη σχολή χορού και στη συνέχεια σε νηπιαγωγεία, δημοτικά σχολεία και άλλες εκπαιδευτικές δομές. Μέσα από την πράξη άρχισε να διαμορφώνεται σταδιακά ένα βιωματικό εκπαιδευτικό σύστημα, στο οποίο η γνώση δεν μεταδίδεται μόνο με τον λόγο, αλλά βιώνεται με το σώμα και τις αισθήσεις.

Το ΧΟΡΟΧΡΩΜΑ δεν δημιουργήθηκε εξ αρχής ως θεωρητικό σύστημα. Δημιουργήθηκε μέσα από την πράξη, την παρατήρηση, τον πειραματισμό και τη συνεχή εφαρμογή.

Το ΧΟΡΟΧΡΩΜΑ αξιοποιεί διαφορετικές μορφές τέχνης ως δρόμους προς τη γνώση.

Ο χορός, η μουσική, το χρώμα, η ζωγραφική, ο λόγος, η ποίηση, το θέατρο και η δημιουργική σύνθεση μπορούν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά.

- Η ιστορία μπορεί να γίνει κινητική αφήγηση.
- Η μυθολογία μπορεί να γίνει χορός.
- Η ποίηση μπορεί να αποκτήσει σωματική έκφραση.
- Η μουσική μπορεί να γίνει ρυθμική κίνηση.
- Οι φυσικές επιστήμες μπορούν να αναπαρασταθούν με το σώμα.
- Το χρώμα μπορεί να γίνει κώδικας επικοινωνίας.

Έτσι, ο μαθητής δεν αντιμετωπίζει τη γνώση ως μια σειρά πληροφοριών που πρέπει να απομνημονεύσει. Την προσεγγίζει μέσα από μια διαδικασία παρατήρησης, συμμετοχής, δημιουργίας και ανακάλυψης.